

OD ISTE AUTORKE

KOSTURI OKRUGA MEDISON
DABOGDA TE MAJKA RODILA
UHO, GRLO, NOŽ
MUŠKARAC U GRU
ZAŠTO PSUJEM

Vedrana Rudan

ŽIVOT BEZ KRPELJA

Copyright © 2018 Vedrana Rudan
Copyright © 2018 za srpsko izdanje, LAGUNA

Muškarci i žene bi se trebali izbjegavati osim u krevetu, jedinom mjestu gdje njihova prirodna mržnja nije toliko uočljiva.

Džon Stajnbek

Kupovinom knjige sa FSC oznakom pomažete razvoj projekta odgovornog korišćenja šumskih resursa širom sveta.

NC-COC-016937, NC-CW-016937, FSC-C007782

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

Sadržaj

Zašto ova knjiga ima ružan naslov	11
I O MUŠKARCIMA	15
Oću muža, neću muža	17
Zašto volimo dečke.	20
Muško širenje	23
Oni glupani	26
Otvoreno pismo dečkima	29
Otvoreno pismo Marku Zakerbergu	33
Kako naći muža.	35
Kako ostati slobodan.	38
„Muškarac u najboljim godinama“	41
Pokaži mi svoju picu	44
Vatreni na kockice	47
Nakon trideset godina braka	50
Šutnja	55

Moja djeca, tvoja djeca	58
Kad tate popizde	61
II O ŽENAMA.	65
Danas sam sretna	67
Jesam li stilska ikona	70
Kad dlake zapale internet	73
Mi glupače.	76
Tramp i ženske	79
Hrvatska u katoličkom kurcu	83
Katoličko-ginekološki samit na vrhu.	87
Poljaci u crnini	90
Koliko u Hrvatskoj košta silovanje	93
Ritice milosti pune	96
Što će Gospi šminka	100
Abortus na hrvatski način	103
Bezube lavice	106
Ah, danas je naš dan	109
Kad bivši nije bivši	112
Hrvatska guzica u hrvatskim gaćama.	115
Maturalna zabava.	118
Ona i njezine dlake	121
XXXL nije lijepo	124
Mis Perković	127
Marija na križu	130
The Frajle	133

Stara frustrirana krava	136
Multipraktik.	139
Nepušenje ubija.	143
Jebeš velika slova	146
Najzad slobodna	149
O slobodi	152
U očekivanju života	154
I danas je lijep dan	157
III O DJECI	161
Život bez krpelja	163
Otvoreno pismo samo mojoj djeci	167
Ja sam mama nemama	170
Imam plan.	173
Petak, a ja se smijem	176
Mladi, idete mi nakurac	179
Mladi, idete mi nakurac II.	182
Bila sam na policiji	185
Zašto nam se rugaju	188
Ne okreći se, sine!	191
Otpisani	195
Demokracija u kameno doba	198
Ja nisam lidlica	201
Bakamama.	204
Priča o noni N i noni V	207
Moj unuk Krešimir	210

Moji dani	.213
Krešin dnevnik	.216
Puding od vanilije	.219
Kad ti u Hrvatskoj dijete blagoslovi pop	.222
Ubit ću se!	.225
Hitler u Kaštelima	.228
Moderni dečki	.231
Volim Rijeku	.234
O „mamama“ i „tatama“.	.237
Ja sam Mama, Velika Mama 2.	.240
Ne miješaj se u moj život	.243
Neki tupi klinci	.246
Jesam li normalna	.249
Halooooo!!!!.	.252
Breskvice.	.255
<i>O autorki . . . . .</i>	<i>.259</i>

**ZAŠTO OVA KNJIGA
IMA RUŽAN NASLOV**

OĆU MUŽA – NEĆU MUŽA

Da imam lov, ozbiljnu lov, da li bih imala i muža? Čemu služe muževi? Kad sam bila mlada, muškarci su mi služili isključivo za seks. Bilo mi je bitno da im se diže i da ne govore previše. Udala sam se jer nisam željela biti perverzna luđakinja bez djece. Takve svi žale, o takvima se pjesme pišu, nad takvima plaču i maslina i drača i kamen i stina i naša Domovina.

Nije se lako rastati kad su jedino što te vezuje imovina i specijalistički pregledi. Uvećana prostata? Rak, ili je ipak treba samo brušenjem smanjiti?

U mojoj su se krvi pojavila neka slova koja znače da imam previše mokraćne kiseline u krvi, ili tako nešto. Ta se slova dešavaju ljudima koji vole pršut i crveno meso i kobasice. Ništa od toga ne jedem osim pršuta i kobasica, uskoro će me boljeti palac na nozi i koljeno, vrištati ću od boli, rekla je doktorica.

Ona je mojih godina, i ona bi se razvela. Oni, kao i mi, imaju djecu, kuću, auto, stan, unuke, barku, vrt u kome

rastu crne rajčice. Moj život i život mojih bogatih vršnjakinja je život bez problema. Davež neviđeni.

Ovih sam dana dobila lovnu, ozbiljnu lovnu. Moj mi je otac ostavio terene iznad Mošćeničke Drage, a ja sam ih prodala najuglednijem zagrebačkom kriminalcu koji ni po novom Kaznenom zakonu neće u pritvor. Trenutno je na slobodi jer je platio ogromnu jamčevinu. Da je ovaj kriminalac tamo gdje bi trebao biti, ne bi od mene kupio teren, morala bih ovoj i ovakvoj državi biti zahvalna. Da nema mafijaša, ja ne bih došla do love i ne bih mužu rekla: od danas, tvoja prostata tvoj problem.

I, šta mislite, jesam li mu rekla? Nisam. To ne izgovara nijedna od mojih vršnjakinja iako sve u ormaru stalno gledaju u crninu koju će na sebe navući ako bude boga i pravde.

Zašto se ne razvodimo, mi bogate, mi site svojih muževa, mi majke stare djece i gotovo odraslih unuka? A mogle bismo uživati u životu. BITI SAME! Ne bismo u sebi gušile neopisivu mržnju kad te on nevino upita što ćemo danas kuhati. Mi ćemo kuhati? Otkad to mi kuhamo? Otkad to mi uključujemo perilicu? Otkad to mi urlamo kad Rijeka osvoji nekakvu limenu padelu?

Tko je čovjek s kim živim? Što nas povezuje, što nas dijeli? Povezuju nas odlasci na sistematske preglede, rasprave o bolestima i nezahvalnoj djeci, dijeli nas...

Ništa nas ne dijeli. Povezuje nas ogroman neinteres jedno za drugo. On misli da je Tuđman otac Domovine, meni se za Tuđmana jebe, ja mislim da Hrvatska nema oca, da je kopile. On hoće seks, ali ne može, ja neću seks, ali glumim da hoću jer on želi da ja hoću iako on ne može. Pa ga ja svaki put nakon što on sat vremena ne može pogladim

po glavi i kažem: jebeni gastal. Dok izričem jebeni gastal, molim boga da nikad ne bude bolje. I neće biti. Što ljudi nalaze u seksu? On je alergičan na pasje dlake.

Da sam sama, imala bih kuju, zvala bi se Dijana, gledala bih Dijanin pogreb tri puta mjesečno i plakala dok bih jela hranu iz kartonske ambalaže i ne bih se javljala na telefonske pozive i ne bih slušala kako mi prijateljice govore ti si luda. JA NISAM LUDA!

PA ZAŠTO SE ONDA NE RAZVEDEM sad kad imam lovnu, a lova je sloboda? A što bi ljudi rekli? A što bi djeca rekla? A što bi unuci rekli? A što bih ja okolo govorila ljudima koji bi rekli ono što bi rekli?

Ostajem u braku užasnuta i brakom i rastavom. A život je samo jedan i klizi, klizi, nestaje i topi se. Ne volim nikoga oko sebe, ali zašto ne volim sebe danas kad imam novac, ozbiljan novac i kad bih mogla svakoga poslati u kurac?

Umrijet ću kao pristojna žena koja je sebe jebala do posljednjeg daha.

ZAŠTO VOLIMO DEČKE

Francuski predsjednik Emanuel Makron ima 40 godina, a njegova žena Brižit Tronje 64. Ne postoji medij u liberalnoj Francuskoj koji ovu vezu nije izvrgnuo ruglu. Majka i sin. Učiteljica i učenik. Baka i unuk. Oprez, perverznojakinja na putu! Peder sakriven pod staričinom suknjom. Nitko od francuskih ili svjetskih psihijatara i stručnjaka za posebno bolesna ponašanja nema odgovora kako dvoje ljudi različitog spola može toliko godina biti skupa, a razlika u godinama je četvrt stoljeća u „korist“ žene.

Ne postoji zemlja na Zapadu, leglu civilizacije, koja drži da je žena u šezdeset i četvrtoj išta više osim nečega što bi se trebalo baviti odbjeglih mužem, unucima, a ako ih nema, onda služiti svojoj ostarjeloj djeci. Svako ponašanje izvan tog okvira drži se ispadom koji bi se morao rješavati elektrošokovima kad već lomače nisu legalizirane. Žena je starica u trideset i devetoj, muškarac umire mlad u devedesetj.

Ja, ja sam posebno sretna što ponekad ipak ništa nije kako bi trebalo biti nego jest onako kako treba. Udala

sam se mlada. Svoje sam tužne bračne godine provodila robijajući poput mojih vršnjakinja. Troje djece. Kad sam rodila prvi put, moj se svijet okrenuo naglavačke. Muž nije u svom životu osjetio nikakvu promjenu. Ni kad sam rodila drugi put. Ni kad sam rodila treći put. Tri puta tjedno odlazio je na košarku, petkom je sa prijateljima igrao karte, subotom je bio kod mehaničara do duboko u noć. Nedjeljom u deset i trideset morala sam širiti noge. Sva kuhanja, sva pranja, sve dječje bolesti i sva bračna sranja bili su moj problem.

Godinama sam se pitala jesam li ga ikad voljela, a ako sam ga voljela, zašto sam ga voljela. Tko je nešto što me jebe jednom tjedno, a od mene traži čiste gaće, spremljen ručak, plaću i djecu bez jedinica? Bio je moj vršnjak. U svojoj trideset i sedmoj naletjela sam na klinca u dvadesetoj, sina moje kolegice sa posla. Zašto sam se između onoga što sam imala doma i klinca odlučila za ovo drugo?

Bio je tako mlad, bez bora na vratu, kosa mu se kovrdža iza uha, ja sam jedina žena u njegovm životu, on je za mene jedini muškarac. Moj mlađi muž je pametan, obrazovan, opušten, tolerantan, voli i mene i moju djecu i moje unuke i samo zbog mene nema „svoje“ djece. Moja djeca su njegova djeca. On je moj i samo moj, a ja sam njegova i samo njegova. O seksu neću. Ovo nije pornografski tekst.

Znam, imam bore, više mi nadlaktice, mnogo mi toga visi, ali nisam u frci jer sam istovremeno izabrala i bila izabrana. U našoj vezi nitko nije ni star ni mlad. Samo ljudi oko nas znaju koliko mi imamo godina.

Vi koje niste iskoračile nikad nećete saznati da nisu svi muškarci isti, da je miris mladog dečka kad mu prvi put uvališ nos u kovrdžavu kosu neodoljiv i da te taj miris

prati ma gdje bila. Miris strasti, miris sreće, miris mladosti, miris koji ti svakoga dana govori da život ima smisla. Razumijem Brižit. Ona i Emanuel skupa rade, skupa žive, skupa dišu.

Žene, jasno mi je, bacile biste vi večeras oko na svog ostarjelog, tupog češača jaja i prelomile. Onaj pametni klinac s kim se družiti vaš sin ne mora postati dečko vaše kćeri. Nažalost, nemate love koja sve rješava. Podjela bračne imovine u Hrvatskoj traje dvadeset godina. Alimentaciju plaćaju tek kad im nataknu lisice na ruke. Uzeti pušku i sprašiti mu metak u trbuh dok hrče nakon ubitačno dosadnog seksa s vama moguće je samo u francuskom filmu. Sinoć sam ga gledala na televiziji. Sirotu suprugu igrala je Kristin Skot Tomas.

Ne, ne isplati se. Mnogo je praktičnije imati dobru prijateljicu koja ima stan u kome vas tri puta tjedno može čekati klinac. Bože, nestat ćete od užitka kad ugledate dečka koji će na sebi od odjeće imati samo osmijeh i debelo, čvrsto, hladno oružje.

MUŠKO ŠIRENJE

„Muško širenje“ je u Hrvatskoj totalno nenačeta tema iako je to u civiliziranom svijetu opće mjesto. O čem se radi? Muškarci, u pravilu opsjednuti svojim kurcem, u svako vrijeme i na svakom mjestu osjećaju potrebu da ga pokažu i nekome ponude. To se manifestira širenjem nogu, a posebno dolazi do izražaja kad muškarci sjede. U autobusu, avionu, vlaku, na tribinama. Kad smo već kod tribina, nedavno je u Zagrebu održana rasprava, a o čemu će drugo nego o imenu Trga maršala Tita.

U ovoj je priči Tito nebitan, bitni su muškarci koji su sjedili na pozornici i baljezgali o pokojniku: Puhovski, Hasanbegović, Jakovina, Kosanović. Zanimljivo ih je bilo gledati, naravno da nisam slušala što govore. Hasanbegović je toliko raširio noge da mu kurčić samo što nije iskočio iz hlača. Raskrečeni su bili i Jakovina i Kosanović. Bilo bi zlobno reći da su se Hasanbegović i Jakovina, to su nekakvi historičari, posebno raširili zato jer su muškarci u tijelu dečkića, možda su visoki metar i šezdeset pet, pa

misle da će širenjem nogu i pokazivanjem kurca kompenzirati svoju niskost. Ne, nije to bilo to. Svoje je međunožje na izvol'te ponudio i novinar Kosanović, koji je visok i izgleda kao muškarac.

Puhovski je sjedio pristojno, pitaj dragog boga zašto. Mogu samo nagađati. Čovjek mnogo putuje? Čita? Filozovi su obrazovani? Zna da je širenje nogu i izlaganje svoga đokadina nepristojno i znak mužjačke bahatosti zato jer se druži sa mladim komadima? Ne želim da se ovaj tekst shvati kao seksistički napad na grupu beskrajno dosadnih mužjaka jer ovaj tekst to nije. Ja bih samo željela da Hrvatska uđe u društvo civiliziranih zemalja, a da je to ne košta previše. Naši bi muškarci trebali spoznati da kao što ruke peru nakon pišanja, ako ih peru, ne šire noge na javnom mjestu ma što im se među njima koprcalo. Jednostavno, to se više ne nosi.

Da ne bude govoriš napamet, glupa pičko ljubomorna, što ne možeš pišati stoječki, navest ću nekoliko primjera kako to izgleda van granica ovog Divljistana. U Njujorku odavno postoji znak koji muškarcima jasno daje do znanja da moraju sjediti skupljenih nogu. U Madridu će uskoro u svim sredstvima javnog prijevoza osvanuti naljepnice sa čovječuljkom koji čedno drži noge jednu uz drugu. U Sijetlu u Americi već imaju znak, oni su maštoviti, na njemu hobotnica širi svoje krakove više nego treba.

Što pisačica želi reći? Hrvatska je zemlja muškaraca, prostor u kome žene imaju pravo samo na pokazivanje sisa, pičke i nabildane guzice. Sve ostale koje misle da žena nije komad mesa, a ima nas, znaju da se stanje neće promijeniti i da će još dugo, dugo, dugo i predugo o svim temama i u svim medijima raspravljati samo muškarci. Pa

kad je tako, neka, dok pričaju pizdarije, a jedino to i čine, bar skupe noge. Strašno je kad žena slučajno baci oko na ekran televizije ili kompa pa ugleda nešto sitno obučeno u mišjesivo što vlasnik tura li ga tura oku kamere.

Dečki, to što vi radite stručno se zove *mensspreading*. Prava gospoda se ne šire. To čine samo orangutani. A vi, dečki, niste orangutani, jel tako? Hvala bogu da orangutani neće pročitati ovaj tekst. Popizdili bi. S kakvima ja njih uspoređujem.